

at standse for at give skolebussen mulighed for at forlade stedet. Tilsvarende gælder uden for tættere bebygget område.

Justitsministeren har imidlertid tilføjet, at den særlige bestemmelse i § 19, stk. 2, om særlig agtpågivenhed for skolebusser, efter omstændighederne kan indebære, at andre kørende skal nedsætte hastigheden og om fornødent standse, f. eks. for at kunne være specielt opmærksom på, om børn befinder sig på vejbanen eller er på vej ud på denne, jfr. § 19, stk. 2, sidste punktum.

Standsnings og parkering.

I forbindelse med behandlingen af lovforslagets regler om standsnings og parkering, herunder definitionen af parkering i § 2, nr. 16, har udvalget drøftet muligheden af at tillade tidsmæssigt ganske korte standsninger, hvor der er parkeringsforbud.

Justitsministeren har i et svar til udvalget udtrykt betænkelighed over for en regel af dette indhold, bl. a. fordi den vil stride mod NVK's forslag til fællesnordiske færdselsregler, som er gennemført på dette punkt i de øvrige nordiske lande.

En regel, hvorefter standsnings i f. eks. 5 minutter ikke anses for parkering, vil også være vanskelig at administrere for politiet, idet en forbipasserende betjent — i modsætning til på- og afstigning eller på- og aflæsning, der normalt umiddelbart vil give sig til kende — ikke kan konstatere en eventuel overtrædelse af et parkeringsforbud, medmindre køretøjet holdes under observation i 5 minutter.

Efter ministerens opfattelse må reglen endvidere antages at medføre, at det samlede antal standsninger vil stige og blive af længere varighed, end det er tilfældet i dag. En sådan udvikling vil af hensyn til trafikafviklingen nødvendiggøre indførelse af flere stopforbud ved anvendelse af færdselstavler.

Et flertal (venstres og fremskridtspartiets medlemmer af udvalget samt Gudme (RV), Kurt Brauer (SF), Hagen Hagensen (KF) og Poul H. Møller (KrF)) har fundet, at lovforslagets udtryksform „kortvarig standsnings“ er for ubestemt og vil kunne medføre fortolkningstvivel. Flertallet har på denne baggrund stillet ændringsforslag, hvorved kortvarige standsninger på under 3 minutter, standsnings for af- eller påstigning samt af-

eller pålæsning af gods undtages fra parkeringsbegrebet.

Et mindretal (Buchart Petersen (S), Hjortnæs (S), Ejler Koch (S), Otto Mørch (S) og Tastesen (S)) har specielt fremhævet, at den af flertallet foreslåede ordning vil nødvendiggøre opsætning af et betydeligt antal stopforbudstavler, og kan på denne baggrund ikke medvirke til gennemførelsen af flertallets forslag.

Udvalget har i tilknytning til bestemmelsen i lovforslagets § 28, stk. 3, drøftet, i hvilket omfang standsnings og parkering bør kunne finde sted på fortov og cykelsti.

Justitsministeren har tilkendegivet over for udvalget, at der efter hans opfattelse er behov for udtrykkelige regler, der er lettere at forstå for de kørende end de nugældende, og som effektivt kan håndhæves af politiet.

Det vil efter justitsministerens opfattelse ikke være forsvarligt at tillade standsnings og parkering på fortov i videre omfang end foreslået. Omvendt forekommer der ikke grund til totalt at forbyde denne form for parkering.

Justitsministeren har derimod overvejet, om man generelt burde foreskrive, at standsnings og parkering med en del af køretøjet på fortov er forbudt, hvor det ikke særligt er tilladt ved afmærkning.

Ministerens har dog af bl. a. følgende grundene undladt at foreslå en sådan regel:

Det vil være overordentlig omfattende at afmærke alle egnede parkeringsmuligheder, og lokale myndigheder vil eventuelt af den grund vige tilbage fra at afmærke alle arealer, som er egnede til denne form for parkering.

Det kan endvidere være praktisk vanskeligt at afmærke tilladt parkering på visse typer veje, f. eks. mindre veje, hvor fortovet er grusbelagt.

Justitsministeren mener således ikke, at en ordning, hvorefter parkering delvis på fortov kun er tilladt, når der er særlig afmærkning, bør foreskrives generelt, men har på den anden side ikke indvendinger imod, at dette eventuelt fastsættes i en lokal bekendtgørelse, såfremt forholdene gør dette mest hensigtsmæssigt.

Justitsministeren har i den forbindelse oplyst over for udvalget, at politidirektøren i København i samarbejde med Københavns